

قزاقستان:

اصول روحانی، مبنایی بنیادین برای تحکیم خانواده

۱۲ بهمن ۱۴۰۲

آستانه، قزاقستان — دفتر روابط عمومی جامعه بهائی در قزاقستان، طی مجموعه‌ای از نشست‌ها در سطح ملی، مقامات دولتی، دانشمندان، نماینده‌های جوامع دینی و سازمان‌های جامعه مدنی را گرد هم آورده تا در پرتو درک ماهیت انسان به عنوان موجودی ذاتا شریف، به بررسی مفهوم رشد و بالندگی در زندگی خانواده بپردازد.

لیازات یانگالییوا (Lyazzat Yangaliyeva) از دفتر روابط عمومی و تیمور چکپاربايوف (Timur Chekparbayev) از دیگر اعضای این دفتر، در مصاحبه‌ای با سرویس خبری، برخی از بینش‌های به دست آمده از نشست‌های ملی اخیر را با آنان در میان گذاشتند. طی این مصاحبه، خانم یانگالییوا گفت: «اگر معتقد باشیم که شخصی موجودی شریف است، آنگاه رفتارمان با این فرد بر همان اساس خواهد بود.»

خانم یانگالییوا توضیح داد که گفت‌وگوها در این جلسات، به بررسی اثر تحول‌آفرینی می‌پردازد که درک صحیح از کرامت فطری و ارزش ذاتی هر فرد بر روابط خانوادگی می‌گذارد. وی همچنین افزود «این دیدگاه نه تنها از اعضای خانواده در برابر تبعیض و سلطه محافظت می‌کند، بلکه موجب بسط پویایی به فراتر از حوزه خانواده می‌شود.»

آقای چکپاربايوف ضمن تأیید این حرف اضافه کرد که این گفت‌وگوها نشان می‌دهند که امروزه بسیاری از مسائل اجتماعی ریشه در دیدگاه فراگیری دارد که انسان را صرفا موجودی خودمحور و مادی‌گرا می‌پندارد. وی افزود: «اغلب اوقات، پیشرفت انسان، برابر با ارضای نیازهای فردی او تلقی می‌گردد صرف نظر از تاثیرات آن بر همسایگان، هم‌وطنان، و حتی کل مردم جهان.»

آقای چکپاربايوف افزود: با این حال، آنچه که جای امیدواری است، ظهور و بروز بحث‌هایی در این‌گونه جلسات می‌باشد که با تکیه بر مفاهیم نوینی چون خدمت خالصانه و خاضعانه به اجتماع، می‌کوشد مفروضات قدیمی و ریشه‌دار را با چالشی عظیم و بنیادین مواجه سازد. به عقیده وی، چنین تغییری در فهم، می‌تواند هم در حوزه شخصی و هم در بستر جمعی، منجر به بازنگری و ارزشیابی مجدد مفاهیمی چون پیشرفت و رفاه حقیقی گردد.»

خانم یانگالیووا، با استناد به بینش‌های به‌دست آمده از اقدامات جامعه‌سازی جامعه بهائی در قزاقستان، مشاهداتی را که از مناسبات و روابط در حال تکامل درون خانواده‌ها و نیز جوامع به عمل آورده بود با سایر افراد به اشتراک گذاشت: «ما اکنون شاهد ظهور و بروز الگوهایی سازنده در زندگی خانوادگی و اجتماعی هستیم، به ویژه زمانی که اشخاص، میل به خدمت به دیگران و شوق مشارکت در بهروزی اجتماع را در خود پرورش دهند.» او اشاره کرد که این دیدگاه جدید، باعث تغییر رویکردهای خودمحورانه به سمت اقدامات برون‌گرایانه است.

او بر نقش حیاتی تربیت اخلاقی در این فرایند تحول‌آفرین تاکید کرد و گفت: «خانواده به عنوان اساسی‌ترین واحد اجتماع، نقشی محوری در شکل دادن به عادات و الگوهای رفتاری فرد ایفا می‌کند. در چنین محیط گرم و صمیمانه‌ای است که ویژگی‌ها و توانمندی‌های ضروری برای خدمات گسترده‌تر به اجتماع پرورش می‌یابند.»

این گفت‌وگوها به بررسی دقیق مناسبات سنتی مختلف در خانواده‌ها پرداخته، تصدیق می‌کنند که برخی از این مناسبات می‌توانند موجب کاهش مشارکت زنان در امور خانواده و تضعیف صدای آنان گردند که این امر نیز در نهایت در حوزه‌های گسترده‌تر اجتماعی تسری می‌یابد.

خانم یانگالیووا خاطرنشان کرد که در این بررسی، بر اهمیت اتخاذ شیوه‌های سازنده‌ای تاکید می‌شود که موجب برقراری هرچه بیش‌تر تساوی در خانواده‌ها و کاهش تنش می‌گردد.

او افزود که شرکت‌کنندگان، به اصل مشورت به عنوان روشی امیدبخش می‌نگرند که با تاکید بر تعاملات سازنده، گامی فراتر از صرفاً یک فرآیند تصمیم‌گیری برمی‌دارد. - مشورت در اصل به عنوان وسیله‌ای در جهت ایجاد احترام و محبت متقابل بین اعضای خانواده و پرورش حس حمایت در میان آنان عمل می‌کند.

آقای چکپاربايف ضمن ارائه توضیحات بیشتر پیرامون این مبحث گفت: «مشورت برای تقویت روابط اعضای خانواده و ایجاد واحدی مستحکم و پایدار، امری حیاتی است. چنین خانواده‌ای از توان بالاتری برای رویارویی با چالش‌های زندگی، برخوردار خواهد بود.» «این امر موجب تواندهی افراد در خانواده شده و قابلیت آن‌ها را برای مشارکت هدفمند در اجتماع به طرز چشمگیری افزایش می‌دهد.»

دفتر روابط عمومی جامعه بهائی، به عنوان بخشی از برنامه گسترده‌تر خود جهت مشارکت در گفتمان نقش خانواده در پیشرفت اجتماعی، چندین جلسه را به منظور بحث و گفت‌وگو پیرامون این موضوعات برای ماه‌های آینده برنامه‌ریزی کرده است.

در گفت‌وگو:

پادکستی به بررسی قدرت دعا در شکل دادن به جوامع می‌پردازد

۲۰ بهمن ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی — اعضای جوامع بهائی از کشورهای مختلف، طی بازدیدی که اخیراً از مرکز جهانی بهائی به عمل آوردند، با سرویس خبری گفت‌وگو کرده و به بررسی بینش‌هایی پرداختند که در پرورش الگویی برای زندگی اجتماعی پویا موثرند. مهمانان این قسمت عبارت بودند از خورخه گوئریرو (Jorge Guerreiro) از برزیل، نازنین روحانی از هند، کنفوسیوس ایکویرره (Confucius Ikoirere) از پایوآگینه نو، ری المو (Rey Elmo) از فیلیپین و ماریا سیمبووه (Maria Simbowe) از تانزانیا. از جمله موضوعاتی که مهمانان به آن پرداختند این بود که چگونه دعا و تلاش برای پیاده کردن اصول معنوی در زندگی روزمره خویش، همچون بذریه‌هایی هستند که رویش آن‌ها اصلاح اجتماعی را امکان‌پذیر می‌سازد.

آقای المو گفت: «وقتی اعضای خانواده با هم دعا می‌خوانند، پیوندهای درون آن خانواده تحکیم می‌گردد.» او در ادامه توضیح داد که در این خانواده‌ها مشورت به ابزاری ارزشمند برای تصمیم‌گیری جمعی و رفع نیازها تبدیل می‌شود. وی خاطرنشان کرد، از خصیصه‌های بارزی که به طرز فزاینده‌ای در تعاملات بین اعضای چنین خانواده‌هایی بروز می‌یابد تواضع و فروتنی هرچه بیشتر آنان نسبت به یکدیگر است.

آقای ایکویرره توضیح داد، هنگامی که خانواده‌ها در کنار هم به تلاوت دعا و نیایش می‌پردازند این امر باعث برون‌گرا شدن آن‌ها شده و در نتیجه تمایل بیشتری می‌یابند تا به نیازهای گسترده‌تر محله‌ها و روستاهایی که در آن ساکن هستند بپردازند. او همچنین گفت: «به تدریج از تلاوت دعای صرف، به این نقطه متعالی می‌رسیم که از خود بپرسیم "چه کاری می‌توانیم برای جوامع مان انجام دهیم؟"»

این گفت‌وگو نشان داد، در مناطقی که روحیه نیایش از سطح خانواده فراتر رفته و دامنه آن به محیط‌های جمعی می‌رسد، دوستان و همسایگان ساکن این مناطق نیز شروع به تامل درباره پیشرفت مادی و معنوی جوامع خود می‌کنند که این امر اغلب منجر به پیدایش ابتکار عمل در راستای اقدامات اجتماعی می‌شود.

در این مسیر، همزمان که افراد با پیشینه‌های مختلف، در تلاش برای دستیابی به اهدافی مشترک گرد یکدیگر می‌آیند، موانع و تعصبات دیرینه جای خود را به درک جدیدی از وحدت در عین تنوع می‌دهند.

خانم روحانی نیز نمونه‌ای امیدبخش از تجربیات جوامع بهائی هند را با سایرین در میان گذاشت. «ما این امر را به چشم دیده‌ایم که وقتی مردم درمی‌یابند آنچه حائز اهمیت است روح انسان است و نه جسم فیزیکی او، آنگاه سیستم طبقاتی (نظام کست) که منشا اختلافات زیادی می‌باشد رفته‌رفته از جامعه رخت بر می‌بندد.»

«ما یاد می‌گیریم که تنها به عنوان انسان با یکدیگر ارتباط برقرار کنیم و نه افراد متعلق به طبقات اجتماعی (کست‌های) مختلف.»

بولیوی:

آموزش زنان، تسریع کننده پیشرفت اجتماعی

۲۵ بهمن ۱۴۰۲

لاپاز (LA PAZ)، بولیوی — در نشستی که اخیراً توسط دفتر امور خارجی بهائیان در بولیوی برگزار شد، مقامات دولتی، رهبران اجتماع مدنی، دانشگاهیان و روزنامه‌نگاران گرد هم آمده تا به بررسی محوریت آموزش زنان در پیشرفت اجتماعی بپردازند. این گفت‌وگوها اهمیت تضمین فرصت‌های آموزشی برابر برای زنان و مردان را به‌عنوان یکی از جنبه‌های اساسی دستیابی به عدالت برجسته کرد. اگرچه این گفت‌وگو فراتر رفته و بر لزوم تنیده شدن اصل برابری در بافت اجتماع تاکید کرد. رزمی چامبی (Rosmery Chambi) از دفتر امور خارجی گفت: «پیشرفت بشریت به طرز تفکیک‌ناپذیری با تعهد آن به برابری مرتبط است.»

خانم چامبی افزود، وقتی اصل برابری حقیقتاً در جنبه‌های مختلف زندگی اعمال می‌شود، باعث ایجاد فرصت‌های برابر شده و به زنان توان می‌دهد تا «مروجین فعال رفاه اجتماعی شوند.»

شرکت‌کنندگان خاطرنشان کردند که چالش دستیابی به دسترسی برابر به آموزش نه تنها یک مانع است، بلکه نمایانگر نابرابری‌های عمیق‌تر و گسترده در اجتماع می‌باشد.

بیتیا وارگاس (Bitia Vargas)، مدیر انجمن سلامت روان جامعه کیومارا (Q'umara)، ماهیت چرخه‌ای این چالش را خاطر نشان کرد. او اشاره کرد که موانع تاریخی در زمینه تحصیل زنان و دختران نه تنها از نشانه‌های نابرابری، بلکه تثبیت‌کننده آن نیز بوده است. با این حال، خانم وارگاس با بهره گرفتن از آموزه‌های بهائی که بیان می‌کنند روح جنسیت ندارد، دیدگاه امیدوارکننده‌ای را ارائه کرد. «آموزه‌های بهائی بیان می‌کنند که هیچ تمایز ذاتی بین زنان و مردان وجود ندارد و هر دو برای کمک به پیشرفت اجتماع توانمندی‌هایی دارند.»

جانته هوآپا (Janette Huallpa)، نماینده هماهنگ‌کننده زنان بولیوی، توجهات را به نابرابری‌های شدید آموزشی مبتنی بر جنسیت جلب کرد که در تحقیقات سازمانش شناسایی شده‌اند. نرخ بی‌سوادی به‌طور قابل توجهی در میان زنان نسبت به مردان، به‌ویژه در مناطق روستایی، بیش‌تر است. این اختلاف، مسائل گسترده‌تر فقر و خشونت را که به‌طور نامتناسبی بر زنان و دختران تأثیر می‌گذارد، روشن می‌کند.

خانم هوالپا گفت: «آموزش به عنوان یک نیروی تحول آفرین عمل می‌کند. نه تنها فرصت‌های زنان برای به اشتراک گذاشتن بینش‌هایشان را وسعت می‌بخشد و مشارکت‌شان در اجتماع را غنی می‌سازد، بلکه نقش مهمی در مبارزه با فقر، کاهش مرگ و میر نوزادان و تحریک رشد اقتصادی ایفا می‌کند.»

یک بینش مهم برگرفته از گفت‌وگوها این بود که آموزش فکری، در عین حال که ضروری است، تنها یک بُعد از یک رویکرد آموزشی جامع را نمایان می‌سازد. خانم چامبی گفت: «تربیت معنوی هم ضروری و هم مکملی برای تحصیلات آکادمیک است.» او افزود: «توسعه واقعی، هر دو جنبه معنوی و مادی فرد را در بر می‌گیرد. بینش‌هایی برگرفته از مذهب، مانند یگانگی ذاتی نوع بشر، به ما اجازه می‌دهد تا از تفاوت‌های فرهنگی و اجتماعی فراتر رویم و به ایجاد اجتماعی متحدتر و عادلانه‌تر کمک می‌کنند.» زیویر ساییره (Xavier Saire)، نماینده مرکز آموزشی چند رشته‌ای گفت که برای ساختن اجتماعی عادلانه‌تر، ایجاد تغییرات عمیق در نظم اجتماعی موجود ضروری است. «توانمندسازی زنان به تنهایی کافی نیست، توانمندسازی مردان نیز کافی نیست. به جای آن باید در جستجوی تحولی عمیق در خود ساختارهای اجتماعی باشیم.»

شرکت‌کنندگان خاطرنشان کردند که این نشست، فضای مهمی بود که کنشگران متنوع اجتماعی را قادر می‌ساخت تا در مورد چگونگی وقوع چنین تحولی تامل کنند. یاسکارا ترازاس (Yascara Terrazas)، مشاور حقوقی انجمن زنان مشاور و شهرداران بولیوی پرسید: «قهرمانان تغییر چه کسانی هستند؟»

او توضیح داد: «همه ما هستیم - دولت، خانواده‌ها و به طور کلی اجتماع. در حالی که موانع در این مسیر اجتناب‌ناپذیر هستند، گفت‌وگوهایی مانند این جهت ایجاد مسیرهای جدید و دیدگاهی مشترک برای تحول اجتماعی بسیار مهم هستند.»

ضرب و شتم جوان بهائی توسط مأموران حکومت، حین یورش به یک گروه تحصیلی و حمله به کسب دانش

بهمن ۱۴۰۲

ژنو - ۲۷ بهمن ۱۴۰۲ - در صبح روز ۲۳ بهمن، در قائمشهر، زمانی که گروهی از جوانان بهائی در منزل شخصی یک زن بهائی به نام مریم ذبیحی جمع شده بودند، ۱۵ مأمور وزارت اطلاعات با هجوم به داخل منزل ایشان و حمله به عمل ساده تحصیل علم، اقدام به تفتیش محل کردند. چند جوان بهائی برای شرکت در یک امتحان، به عنوان بخشی از دوره‌های غیررسمی دانشگاهی‌شان در این خانه بودند. حکومت ایران جوانان بهائی را از ورود به دانشگاه‌های معتبر کشور منع می‌کند و بهائیان برای ادامه تحصیلات عالی مجبور به تحصیل از طریق گروه‌های غیررسمی در منازل شخصی هستند.

مأموران به محض یورش به منزل، با بی توجهی آشکار نسبت به حقوق و حیثیت افراد بهائی که در آنجا جمع شده بودند، شروع به فیلمبرداری از حاضرین کردند و ضمن اهانت به گروه حاضر، آنان را مورد بازجویی قرار دادند، محل را بازرسی و برگه‌های امتحانی، وسایل الکترونیک، کتب درسی، اسناد و وسایل شخصی خانم ذبیحی و جوانان بهائی را ضبط کردند. رفتار خشن و توهین آمیز مأموران نسبت به خانم ذبیحی، اعتراض بهامین زمانی، پسر ایشان را برانگیخت که به دنبال آن مأموران او را با خشونت و وحشیانه در مقابل چشم مادرش و سایرین مورد ضرب و شتم قرار دادند.

این یورش که نیم‌ساعت پس از شروع امتحان صورت گرفت نشان می‌دهد این اقدام یک حمله هدفمند و عمدی علیه گروهی از بهائیان بوده که تنها با نیت تحصیل دانش دور هم جمع شده بودند.

برای مریم ذبیحی و چهار نفر از جوانان بهائی حاضر نیز احضاریه‌هایی صادر شده تا شنبه، ۲۸ بهمن، خود را به مأموران حکومتی معرفی کنند. همچنین مأموران یکی از دانشجویان بهائی را برای تفتیش منزلش با خود بردند و به شکلی غیرقانونی وارد خانه او شده، آنجا را بازرسی و تعدادی از وسایل او را ضبط کردند.

سیمین فهندژ، نماینده جامعه جهانی بهائی در سازمان ملل متحد در ژنو گفت: «تصور کنید یک روز صبح، به جای جمع شدن در کلاس درس، که ۴۵ سال به دلیل مذهبیتان از حضور در آن منع شده‌اید، در منزلی شخصی برای شرکت در امتحان حاضر شوید. سپس مأموران حکومت به آن منزل یورش برده، شما را مورد ضرب و شتم قرار داده و دستگیر کنند و همه این‌ها تنها به دلیل تحصیل کردن یا تلاش شما برای دنبال کردن رویاهایتان و داشتن حرفه و شغلی باشد.»

«همه همسالان شما در حال تحصیل در مؤسسات معتبر هستند در حالی که شما به تحصیلات غیررسمی، در اتاقهای نشیمن و آشپزخانه‌ها بسنده میکنید، با علم به این که ممکن است حتی نتوانید در رشته انتخابی خود کار کنید چون هیچ مدرک رسمی نخواهید داشت. و تصور کنید که علیرغم تمام این مشکلات، صبح آن روز، آزمونتان را آغاز میکنید، در حالی که فکرتان متمرکز بر کارتان و قلبتان متوجه آینده است، ولی در عوض توسط حکومتی مورد ستم و ارباب قرار میگیرید که شما را به دلیل تعصبات مذهبی جاهلانه سرکوب میکند، تعصباتی که اجتماع ایرانی را برای نسل‌ها مخدوش کرده و به آن آسیب رسانده است. و تصور کنید این مأموران، که برای حکومتی کار میکنند که باید شما را محافظت کند نه مجازات، دوستانتان و خانواده‌های این افراد را که نسبت به آزار و اذیت همکیشان بهائی‌شان عکس العمل نشان دادند، مورد ضرب و شتم قرار دهند.»

خانم فهندژ افزود: «اگر شما بتوانید تمام این موارد را تصور کنید، خواهید توانست به ماهیت وحشتناک اتفاقی که برای این گروه از دانشجویان بیگناه بهائی رخ داده، پی ببرید.»

خانم فهندژ گفت: «دقیقاً چه چیزی از نظر حکومت ایران غیرقانونی محسوب میشود؟ تحصیل کردن؟ آموختن؟ همراهی دیگران در تلاششان برای کسب دانش؟ چرا باید جوانان بهائی از تحصیلات یا دور هم جمع شدن برای آموختن محروم و ممنوع شوند؟ نهایتاً کدام یک غیرقانونی است: سیاست‌گذاری یک دولت که شهروندان را بر اساس اعتقادات مذهبی‌شان، از تحصیلات عالی محروم میکند، یا جمع شدن با دوستانتان برای دانش آموختن، زیرا از ورود به دانشگاه‌های سراسر کشور ممنوع شده‌اید؟»

ایران یکی از امضاکنندگان معاهدات بین المللی ای است که از دسترسی به آموزش و سایر حقوق بشر محافظت میکنند. اما بهائیان، بزرگترین اقلیت مذهبی غیرمسلمان در ایران، از زمان انقلاب اسلامی سال ۱۳۵۷، و انقلاب فرهنگی در دهه شصت، از دسترسی به دانشگاه‌ها محروم و در تمام زمینه‌های زندگیشان سرکوب شده‌اند. جامعه جهانی بهائی همچنین چند ماه پیش اعلام کرد که از بهائیان که سعی در ثبت نام در دانشگاه داشتند خواسته شده بود که فرمی را امضا کرده و در آن باورهای خود را انکار کنند تا به آنها اجازه ورود به دانشگاه داده شود. محرومیت از تحصیل، در مرکز سیاست دولت ایران برای «مسدود» کردن «راه ترقی و توسعه» جامعه بهائی قرار دارد.

یورش اخیر همچنین در ادامه نگرانی جامعه جهانی بهائی مبنی بر استفاده مسئولین حکومت از روشهای جدید و بسیار خشن‌تر، برای سرکوب بهائیان در سراسر کشور رخ میدهد.

خانم فهندژ گفت: «دولت ایران ۴۵ سال تلاش کرده که جامعه بهائی را متلاشی کند و بهائیان را از بقیه اجتماع ایرانی جدا سازد. یکی از روش‌های حکومت برای انجام این کار جلوگیری از ورود بهائیان به دانشگاه بوده است - تا از تحصیل آن‌ها و ایجاد دوستی با همسالانشان جلوگیری کند. کمپین اخیر داستان ما یکیست نشان می‌دهد که این تلاشها با شکست مواجه شده‌اند.»

خانم فهندژ افزود: «حکومت در عوض، شروع به محروم کردن بقیه ایرانیان از تحصیلات عالی، به دلیل باورشان به برابری جنسیتی و عدالت کرده است. مردم ایران اکنون می‌دانند که یک ملت با یک آرمان مشترک هستند. مقامات حکومت میتوانند با لغو احضاریه‌ها علیه خانم ذبیحی و سایر بهائیان، و توقف حملات پی در پی به این جامعه، نشان دهند که در کنار مردم خود ایستاده‌اند.»